

... alebo o tom, že len obrátený kresťan môže pracovať na obrátení druhých

BOŽIE SLOVO:

(Sk 2,14.22-24 SSV)

Čítanie zo Skutkov apoštolov: *Tu vystúpil Peter s Jedenástimi a zvýšeným hlasom im povedal: 22 Mužovia, Izraeliti, počujte tieto slová: Boh u vás potvrdil muža, Ježiša Nazaretského, mocnými činmi, divmi a znameniami, ktoré, ako sami viete, Boh skrze neho medzi vami urobil. 23 A vy ste ho, vydaného podľa presného Božieho zámeru a predvídania, rukami bezbožníkov pribili na kríž a zavraždili. 24 Ale Boh ho vzkriesil a zbavil múk smrti, lebo ho nemohla držať vo svojej moci. Počuli sme Božie slovo!*

ÚVAHA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 21, 22, 174, 250; o obrátení 284)

Apoštolát sa začína zvestovaním Krista. On je základom všetkého. Najprv musíme uveriť, že Kristus je živý, že Kristus je naozaj Boh, že naozaj mocne koná – až potom budeme náchylní počúvať Jeho slová a prijímať ich nie „ako ľudské slovo, ale - aké naozaj je - ako slovo Božie“ (1 Sol 2,13) Preto apoštolí svoje ohlasovanie vždy začínali zvestovaním Krista Zmŕtvychvstalého.

Zvest' o Kristovi je svedectvom o Kristovi. Nie je to nejaká teoretická prednáška o tom, kým by akože ten dávny Kristus mal byť, ale je to svedectvo o našej vlastnej osobnej skúsenosti s Kristom. V dnešnom úryvku apoštol Peter a Jedenásti hovoria o tom, čo nielen oni, ale aj poslucháči zažili na vlastnej koži. Podobne apoštoluje Peter po tom, čo Ježiš jeho rukami uzdravil chromého od narodenia pri Krásnej bráne v Jeruzaleme: „*Mužovia, Izraeliti, čo sa tomu divíte a prečo hľadáte na nás, akoby sme boli vlastnou mocou alebo nábožnosťou urobili, že tento chodí? 13 Boh Abraháma, Boh Izáka a Boh Jakuba, Boh našich otcov, oslávil svojho Služobníka Ježiša, ktorého ste vy vydali a zapreli pred Pilátom, kým on rozhodol, že ho treba prepustiť. 14 Vy ste zapreli Svätého a Spravodlivého a žiadali ste, aby vám prepustil vraha. 15 Zabili ste pôvodcu života, ale Boh ho vzkriesil z mŕtvych; a my sme toho svedkami. 16 A jeho meno pre vieru v toto meno upevnilo tohto človeka, ktorého vidíte a poznáte, a viera, ktorá je skrze neho, dala mu toto úplné zdravie pred očami vás všetkých.*“ (Sk 3,12-16) Táto Petrova reč obsahuje všetky tri podstatné zložky svedectva o Kristovi:

1) **Ohlasujeme našu vlastnú skúsenosť s Kristom**, vydávame naše **osobné svedectvo** o tom, ako tento Kristus Ježiš, ktorý pred dvetisíc rokmi zomrel a vstal z mŕtvych, je prítomný a koná v našom živote: „*My sme toho svedkami*“, hovorí Peter, „*Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme na vlastné oči videli, na čo sme hľadeli a čoho sa naše ruky dotýkali, to zvestujeme: Slovo života,*“ (1 Jn 1,1) hovorí podobne Ján Evanjelista. Neohlasujú nejakú teóriu, ale osobnú skúsenosť.

2) **Sám Kristus vydáva cez nás svedectvo o sebe svojim konaním, znameniami a často aj zázrakmi** – Markovo Evanjelium hovorí, ako Ježiš prisľúbil Jedenástim, že „*tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi, 18 hady budú brať do rúk a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im; na chorých budú vkladat ruky a tí ozdravejú.*“ a že sami Jedenásti „*sa rozišli a všade kázali. Pán im pomáhal a ich slová potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali.*“ (Mk 16,17-20) Na toto Kristovo konanie sa odvoláva aj apoštol Pavol, keď napríklad Galaťanom píše: „*Dostali ste Ducha zo skutkov podľa zákona, alebo z poslušnosti viery? ... 5 A ten, ktorý vám dáva Ducha a robí medzi vami zázraky, robí to na základe skutkov podľa zákona, alebo z poslušnosti viery?*“ (Gal 3,2.5) A zase inde: „*Moja reč a moje ohlasovanie nespočivali v presvedčivých a múdrych slovách, ale v prejavoch Ducha a moci, 5 aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.*“ (1 Kor 2,4-5) Kristovo konanie tak potvrdzuje pravdivosť nášho svedectva a ohlasovania Krista, ako veľmi dobre vidieť aj na príklad diakona Filipa, o ktorom Písmo píše: „*zástupy pozorne a jednomyselne sledovali, čo Filip hovorí, pretože počuli i videli, že robí znamenia.*“ (Sk 8,6)

3) **Tretím je svedectvo nášho premeneného znovuzrodeného života** – že totiž žijeme podľa toho, čo ohlasujeme, že náš život, naše konanie, naše túžby, životné ciele a priority i správanie sa zodpovedajú tomu, čo hovoríme. O Petrovi a apoštoloch Písmo svedčí, že: „*všetci svorne zotrvali v Šalamúnovom stĺporadí. 13 Ale nik iný sa k nim neodvážil pripojiť, no ľud ich velebil.*“ (Sk 5,12-13). Podobne Pavol píše Solúnčanom: „*Veď viete, akí sme boli medzi vami kvôli vám.*“ (1 Sol 1,5)

Aby sme teda mohli apoštolovať, musíme my sami už byť obrátení ľudia, ktorí skrze vieru stretli Ježiša Krista v sile Ducha ako Živého, majú s Ním svoju osobnú skúsenosť, Kristus cez nich koná a pôsobí a ich život je primerane tomu nový, zmenený, uzdravený a závideniahodný. Presne tak: Ostatní ľudia nám závidia to, čím sme a čo žijeme – a preto sú ochotní nás počúvať, aby aj oni mohli žiť to isté, čo pred ich očami s radosťou žijeme my.

Teraz si možno povieť, že je to akoby začarovaný kruh: *Aby som mohol apoštolovať, musím byť plný Ducha, ale aby som prijal Ducha Svätého, musím apoštolovať.* Ale nie je to tak. *Dar Ducha* – čiže Dar zbožštenia sa a spásy v Bohu – skutočne vyžaduje úplnú podobnosť a jednotu s Kristom, aj v apoštoláte. Ale skúsenosť Krista ako aj Kristova Moc prichádza do nášho života omnoho skôr, už od samého začiatku, skrze *dary Ducha Svätého*, ako to vidieť aj v samom Písme, napríklad aj tu: „*Dali sa pokrstiť v mene Pána Ježiša. 6 A keď na nich Pavol vložil ruky, zostúpil na nich Duch Svätý; i hovorili jazykmi a prorokovali.*“ (Sk 19,5-6) Ak sme v Krista uverili a obrátili sa, potom je Kristus určite už teraz v našom živote prítomný – a my o tom môžeme vydať jasné svedectvo!

DO PRAXE:

1.: UVAŽOVANIE:

Dotkli sme sa toho už minule. *Neobrátenosť* je v kresťanstve obrovským problémom. Vlastne je tak rozšírená – medzi kňazmi aj medzi laikmi – že ju považujeme za normálny a prirodzený stav. Niet divu! Ak by znakom uverenia v Krista bolo hoci aj len to, že v nedel'u prídem do kostola, potom 90% katolíkov, ako uvádza vo svojej štatistike Konferencia biskupov Slovenska, nikdy v Krista neuverilo. A pritom obrátenie – to je niečo omnoho hlbšie, než len to. Podľa inej cirkevnej štatistiky len zhruba 5 zo 100 ľudí v kostole vykazujú aj ďalšie známky obrátenia... Preto keď narazíme na ľudí skutočne veriacich a obrátených, pripadajú nám v prvej chvíli často podivní, dokonca ako nejakí fanatici... a keď počujeme o Duchu Svätom a charizmách, pripadá nám to ako nejaká sektárčina... Pápež Benedikt XVI. preto nalieha a zdôrazňuje: „*Až keď Boha skutočne vidíme, život začína. Až keď stretneme živého Boha, spoznáme, čo je to život. ... Dnes majú mnohí veľmi obmedzený pojem kresťanskej viery, pretože ju stotožňujú [len] so systémom právd, ktoré treba veriť alebo s hodnotami ... Viera nie je jednoduchým prijatím niekoľkých vzdialených právd, ale intímym vzťahom s Kristom.*“ Kým ho nemáme, potrebujeme sami ešte len byť evanjelizovaní, sami potrebujeme uveriť a urobiť krok svojho vlastného obrátenia.

2.: KONANIE:

Legendárny protestantský evanjelizátor Billy Graham na začiatku svojej služby prechádzal pochybnosťami viery. Noc pred kampaňou v Los Angeles strávil v mučivej neistote i v modlitbe – a nakoniec Bohu povedal: „*Otče, rozhodujem sa túto knihu prijať ako Tvoje Slovo - vierou. Rozhodujem sa dovoliť viere preniknúť za moje intelektuálne otázky a pochybnosti a budem veriť, že toto je Tebou inšpirované Slovo.*“ Keď so slzami v očiach vstal z pokľaknutia, cítil Božiu moc ako už celé mesiace nie...: „*V srdci a v mysli som vedel, že som bojoval a vyhral duchovný boj v mojej duši.*“ Ak sme to my sami ešte neurobili, skúsme tento krok viery urobiť teraz – tento týždeň!